

Give

Philanthropy for Thai Society

โครงการส่งเสริม
การให้เพื่อสังคม
Philanthropy for Thai Society

Give

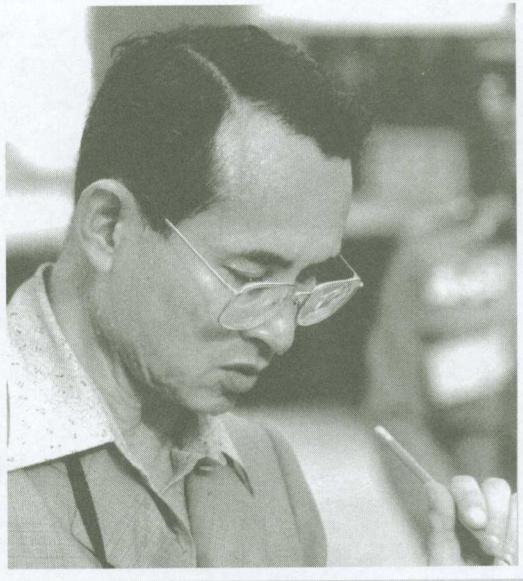
“การให้ที่แตกต่าง” เพื่อสังคมที่ยั่งยืน

บุกเบิกกองทุนไทย
Thai Fund Foundation

ประเทศไทย
Thailand Social Venture Fund

พระเจ้าอยู่หัวทรงรับสั่งว่า “รู้ไหมบ้านเมืองอยู่รอดมาได้
ทุกวันนี้เพราะอะไร เพราะคนไทยเรายังให้กันอยู่ ยังช่วยเหลือกัน
เวลาเกิดทุกข์ยากที่ไหน ทุกคนรวมตัวกัน ช่วยเหลือกันและกันอยู่
อันนี้เป็นสังคมที่หาได้ยากในโลก”

ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล, 2548

คำนำ

“ส่งเสริมการให้เพื่อสังคมหรือ?” เรากำไหกันอยู่แล้วทุกเมื่อเชื่อวันนี่นา หลายคนอาจถามในใจ หรือไม่ก็ถามอกมาเลยดังๆ

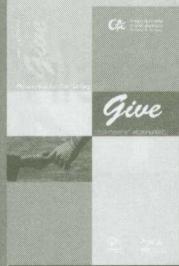
นั่นก็จริง แต่ต้องถามต่อไปว่า ที่ว่าให้นั้น ให้ใคร ให้อย่างไร และให้เพื่ออะไร

การให้เพื่อสังคมหรือแก่สังคม ค้ำกับอกอยู่แล้วใหญ่กว่า กว้างกว่า และล้ำลึกกว่าการให้คนในครอบครัว คนที่อยู่ใกล้ตัว เพื่อประโยชน์แห่งตนหรือคนใกล้ชิดเหล่านั้น เพราะเป็นการเอื้อเพื่อ เมื่อแฟ แบ่งปัน ออกไปยังคน สรรพสัตว์ มวลพืช และโลกทั้งมวล ที่มีได้เกี่ยวโยงกับเราโดยตรง ไม่แม้แต่จะรู้จัก เป็นการให้โดยไม่เห็นผลตอบแทนมิได้หวังผลตอบแทนใดๆ ให้เพื่อให้จริงๆ เป็นการทำความดีในทุกวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อเพื่อนมนุษย์

ถ้าอย่างนั้น อะไรบ้างสักที่จะเรียกได้ว่าเป็นการให้เพื่อสังคม ?

ถ้าจะตอบอย่างกว้างๆ ก็ตามกลับไปได้ว่า ท่านนับถือศาสนาใดบ้างหรือไม่ ลัทธิศาสนาที่ท่านนับถืออยู่นั้นจะมีคำสอนและหลักปฏิบัติให้ท่าน “ให้เพื่อสังคมทั้งสิ้น” ถ้าเป็นพุทธศาสนา ก็คือทานบารมี ใจคุณคริสต์ศาสนา ก็เป็นเรื่องสิบหยิบหนึ่งเพื่อการกุศล ส่วนศาสนานิยมลัทธิอิสลามนั้น ยังกำหนดไว้ชัดเจนได้แก่ เศรษฐศาสตร์/ชะตาด การทำดีช่วยเหลือผู้อื่น การให้ทาน และการทำความดีเพื่ออัลเลาะห์

อย่างไรก็ตาม หลายคนอาจจะยังว้าวุ่นกว่าไม่เป็นรูปธรรมเพียงพอ โครงการส่งเสริมเครือข่ายการให้เพื่อสังคม (ซึ่งจะยกฐานะเป็นสถาบันส่งเสริมการให้เพื่อสังคมในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๐ ที่จะถึงนี้) จึงได้จัดทำ “คู่มือ” การให้เชิงการต่างๆ ที่เราจะให้เพื่อสังคมหรือแก่สังคมได้ทันที ตัวอย่างสถานที่ที่เราจะไปทำความดีด้วยการให้ได้อย่างจริงจัง โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิกองทุนไทย

สารบัญ

และหัวข้อบางเรื่องราวของคนตีๆ และองค์กรตีๆ ที่ได้ทำการอันยังประโยชน์แก่สังคมและโลกให้เป็นแรงดลใจให้เราคิดค้นการให้เพื่อสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ต่อไปด้วย

เมื่อท่านได้ให้แก่สังคมไปแล้วสักครั้งหนึ่ง ท่านจะพบว่าสิ่งที่ได้กลับมาคือความปิติอิ่มเอิบใจ เป็นความสุขที่ไม่อาจซื้อมาได้ด้วยเงินทองใดๆ

หวังว่าคุณเมื่อเล่มน้อยนี้จะให้ท่านมีความสุข เปี่ยมล้น แน่นอนว่าผู้ใดรับไปจากท่านก็ยอมจะมีความสุข และเราผู้จัดทำคุณเมืองก็จะมีความสุขด้วย เช่นกัน สังคมนี้โลกนี้จะมีความสุขมากขึ้น นั่นเมื่อเจลี่ที่เราต้องการ มีใจเป้าหมายของชีวิตเรา หรือหัวใจ

กวน ชุดima

ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการ

โครงการส่งเสริมเครือข่ายการให้เพื่อสังคม

๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำคุณการให้ 4

“การให้เพื่อสังคม...” ศืออะไร? 5
กรรชิต สุจิโนมิตร

108 วิธี...“การให้เพื่อสังคม” 8

บ้ำชาเยลนบางปู...
ตันโน่ปุกไก่ตอกใจ 10
ชาญณรงค์ วงศ์วิชัย

อั่มใจ...ก้าวเดลลงแรง 14
รมน รายแสง นสพ.กรุงเทพธุรกิจ

One by One บันยัมให้น้อง 22
นสพ.กรุงเทพธุรกิจ

“คุณให้ได้...”
ใสใจอ่อนนุ่งสุดในเครือ !!! 24
ผู้จัดการออนไลน์

“คุณให้ได้...”
เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย 28

กำลังสามารถ “ให้” ได้ก้าวหน้า 29

รู้จัก...มูลนิธิกองทุนไทย 34

คำคม “การให้”

Happiness depends on what you can give,
not what you get.

ความสุข ... เกิดจากการ “ได้ให้” มิใช่ ได้รับ
มหาตมะ คานธี

“...การให้ เป็นวัฒนธรรมและ
สำนึกรากที่เป็นเหมือนเมล็ดความงามในจิตใจ
ของสังคมไทย ที่ฝัง根柢มาเนื่นานหลาย
ชั่วอายุคน แม้กระตั้งปัจจุบันที่ดูเหมือนว่า
เราจะค่อยๆ หลุดลอย หรือบอบช้ำจาก
ความไม่ทันรู้ตัวในการเปลี่ยนแปลงของ
ตนเองและสังคมรอบข้าง ทว่า การให้
ก็ยังคงมีอยู่ในใจทุกคน ไม่สำคัญหรือกว่า
จะเป็นรูปแบบใด อย่างไร อะไรมาก็
ที่จะให้และจะรับ

เพียงแค่คุณคิดที่จะ ให้ คุณก็ ได้ให้
แล้ว เป็น การให้ กับตนเองอันดับแรก เพราะ
คุณ ได้ให้ โอกาสตนเองในการมีเจตนาดี
และลงมือทำ นั้นจึงดีต่อทุกสิ่งรอบๆ
ตัวคุณ ...”

“... น้ำใจไม่มีตรี เป็นของวิเศษ เป็น
สิ่งที่ทุกคนสามารถมอบให้กันได้ โดย
อาจไม่ต้องลงทุนสักบาทเดียว
เป็นกิจกรรมที่ได้กำไรมหาศาล เพราะ
ผู้รับ ก็ต้อง ผู้ให้ ก็เบิกบานใจ ...”

ดร.อาทรส์ จันทวิมล

เพียงข้าวติดท้าพพีก็มีค่า

หากมองให้ด้วยเมตตาอันพิสูจน์
สันติสุขจักรองอยู่คุ่มนุ่มย์
ต้องรู้หยุด...รู้ให้...จากใจจริง

สุรินทร์ มุขศรี

tetko

“การให้เพื่อสังคม...” คืออะไร ?

กรรชิต สุขใจมิตร ผู้อำนวยการโครงการล่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิกองทุนไทย กล่าวว่า สังคมไทยมี การให้อยู่หลากหลายรูปแบบ แต่ยังไม่ใช่ในความหมายของ “การให้เพื่อสังคม” ซึ่งมีความหมายกว้างกว่าการบำบัดความทุกข์ร้อนของเพื่อนมนุษย์ ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า การให้ในเชิงเศรษฐกิจ และไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่การทำบุญ หรือการทำบุญบำรุงศาสนา

การให้เพื่อสังคมในมุมที่น่าสนใจ คือ การให้ ที่ไม่ได้คำนึงถึงแค่เรื่องเฉพาะหน้า หรือเหตุการณ์ภัยพิบัติต่างๆ ซึ่งมักมีจุดอ่อนเรื่องระบบการรองรับ และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ แต่จะเป็น การให้ ที่จะช่วยให้สังคมโดยรวมดีขึ้น สังคมน่าอยู่ขึ้น ผู้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีพัฒนาการในเรื่องดีๆ เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการมีกระบวนการทางวัฒนธรรมและวิถีการบริหารจัดการ การให้ ที่มีประสิทธิภาพ และมีความต่อเนื่องในสังคม ทั้งในยามปกติและในภาวะวิกฤติ

สิ่งเหล่านี้ค้นส่วนใหญ่ยังมองว่าเป็นเรื่องไกลด้า เก่า บริษัท ต่างๆ เมื่อศิริปีปิดงบประมาณ ก็อาจจะมีวัดนั้นchroma การบริจาค ส่วนที่เป็นกำไรให้กับสังคมส่วนคนทั่วไปเมื่อถึงวันเกิดหรือ วันสำคัญที่มีความหมายต่อชีวิตเขา ก็อาจจะนึกถึงสังคม หรือ ทำประโยชน์อะไรสักอย่างให้กับสังคม เป็นต้น ซึ่งหากมี การให้ ในลักษณะนี้กันมาก ๆ สังคมไทยก็จะเป็นสังคมที่นำอยู่มาขึ้น

กลางปี 2546 โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม ภายใต้ ความร่วมมือขององค์กรพันธมิตรจำนวนหนึ่งได้ร่วมกันพัฒนาและ ขับเคลื่อนในการสนับสนุนและส่งเสริมวัดนั้นchroma “การให้เพื่อสังคม” ให้ขยายตัวอย่างกว้างขวางในสังคมไทย โดยมีมูลนิธิกองทุนไทย เป็นผู้สนับสนุนโครงการและบริหารจัดการโครงการ ภายใต้การ สนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(สสส.)

ปลายปี 2547 - 2548 ได้มุ่งเป้าไปที่การสร้างกระแสการ รับรู้ในความหมายและคุณค่าของ “การให้เพื่อสังคม” (Philanthropy) ต่อสังคมกว้าง ผ่านแนวทางและรูปธรรมที่หลากหลายขึ้น

และในปี 2549 มูลนิธิกองทุนไทยได้พัฒนาโครงการฯ ให้มีความเข้าใจและคล่องตัวมากขึ้น โดยมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริม ให้กลุ่มองค์กรธุรกิจ มหาวิทยาลัย และโรงเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษา ร่วมกับสร้างสรรค์กิจกรรมและ

โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิกองทุนไทย

วัฒนธรรม “การให้เพื่อสังคม” ควบคู่ไปกับการประสานความร่วมมือกันในรูปของ “เครือข่าย” การให้เพื่อสังคมผ่านภาคธุรกิจสำคัญ

4 ด้านของโครงการฯ คือ

หนึ่ง การประสานเครือข่าย เป็นการเข้มแข็งและประสานความร่วมมือของผู้ประกอบการ การให้เพื่อสังคม (องค์กรธุรกิจ มหาวิทยาลัย โรงเรียน) ในรูปของ “เครือข่าย” เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการให้เพื่อสังคมในสังคมไทยร่วมกัน

สอง การจัดการความรู้ จัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในกลุ่มองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการรวมกลุ่มนักศึกษา งานวิจัย และการจัดทำระบบข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้เพื่อสังคมทั้งในและต่างประเทศ สื่อสารสู่สังคมอย่างต่อเนื่อง

สาม การเผยแพร่และขยายผล มีการจัดกิจกรรมส่งเสริม การให้เพื่อสังคม ร่วมกับกลุ่มองค์กรธุรกิจ มหาวิทยาลัย โรงเรียน และเผยแพร่สู่สังคมภายนอกอย่างต่อเนื่อง

สี่ การพัฒนาระบบนสนับสนุน ด้วยการสร้างระบบแรงจูงใจ พัฒนาศักยภาพ ผลักดันนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุน และส่งเสริมการให้เพื่อสังคม

108 วิธี...

“การให้เพื่อสังคม”

“การให้เพื่อสังคม” สามารถทำได้หลากหลายรูปแบบและวิธีการ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ ความพึงพอใจ และความพร้อมของ ผู้ให้ เป็นสำคัญ ปัจจุบัน สังคมไทยกำลังตื่นตัวและให้ความสำคัญกับ “การให้เพื่อสังคม” มากรขึ้นทุกขณะ คงมาดูว่าตัวอย่าง “การให้เพื่อสังคม” แบบไหน...ที่โดนใจคุณ

1. “อาสาสมัคร” คือการให้ ระยะยาวย่างใดๆ ให้ความรู้ หรือ เป็นอาสาสมัครในยามวิกฤติหรือ ในยามปกติ เช่น การอาสาสอน หนังสือ อาสาช่วยเหลือผู้ป่วย อาสาช่วยเหลือผู้ประสบภัย อาสา พิทักษ์สิ่งแวดล้อม

2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ /ค่ายอาสา การจัดกิจกรรมที่ เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม เช่น การดูแลทางเท้า การ ทำความสะอาดถนนในชุมชน การปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะ การเก็บขยะในสวนสาธารณะ การออกค่ายอาสาต่างๆ

3. การบริจาคเลือด ทำได้บ่อยทุกๆ 3 เดือน หรือบริจาคอวัยวะ เช่น หัวใจ ตับ ปอด แม่ดาวงตาก์สามารถบริจาคได้

4. การให้วันละนาท การให้เงินวันละนาท เพื่อรวบรวมไปบริจาคหรือสนับสนุนบุคคล / กลุ่มคน / องค์กร ที่ดำเนินกิจกรรมเพื่อสาธารณะประโยชน์

5. เที่ยงคืนค่าคนพิการ โดยการรับคนพิการเข้าบ้านพักตั้งงาน หรือเข้าทำงาน ในตำแหน่งที่เหมาะสม

6. เป็นพ่อแม่อุปถัมภ์ ดูแลหรือเลี้ยงดูเด็กกำพร้า / เด็กพิการ / เด็กด้อยโอกาส / เด็กพิเศษ

7. ให้คำแนะนำและคำปรึกษา แก่ผู้ที่ประสบปัญหาต่างๆ ผู้ที่ลืมหวัง ผู้ป่วยโรคร้ายแรง หรือผู้ที่จะมาตัวตาย

8. การถ่ายทอดงานศิลปะให้เป็นวิทยาทาน ผู้ที่สนใจทั่วไป / ผู้สูงอายุ / คนพิการ

9. มาไม่รับ

10. ร่วมกันปักป้องผู้ที่ไม่สูบบุหรี่

11. เก็บกระป๋องอะลูมิเนียมแล้วส่งทำขยะเที่ยม

12. รับสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งไปช่วยเลี้ยง

ฯลฯ

หลักเรื่องราว “การให้เพื่อสังคม”

ป้าขายเล่นบางปู... ตับไม้ปลูกได้ที่ใจ

โดย...ชาญยนรรค วงศ์วิชัย

ด้วยความมุ่งมั่นในการสร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อสังคม มาอย่างต่อเนื่อง บริษัท มิตซูบิชิ อิเล็คทริค ออกトイเมชั่น (ประเทศไทย) จำกัด และ โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิกองทุนไทย จึงร่วมกันจัดทำโครงการ “ปลูกป้าขายเล่นบางปู : ทำดีถาวรพ่อ” เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2549 เพื่อร่วมเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และพื้นฟูสภาพธรรมชาติบริเวณป้าขายเล่นบางปู ตลอดจนส่งเสริมให้วัฒนธรรม “การให้เพื่อสังคม” เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในสังคมไทย

ยุพ Ying C. อมรเลิศวัฒนา ผู้จัดการฝ่ายบริหาร บริษัท มิตซูบิชิฯ กล่าวว่า การร่วมพื้นฟูสภาพป้าขายเล่นในครั้งนี้ บริษัทถือเป็นภารกิจและความรับผิดชอบต่อสังคมที่ทำมาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งที่ผ่านมาทางบริษัทฯ ได้มอบอุปกรณ์การศึกษาแก่โรงเรียนที่ขาดแคลนเป็นประจำทุกปี ในความเห็นส่วนตัว “การให้เพื่อสังคม” หรือ “การรับใช้สังคม” มีความคล้ายคลึงกับ CSR ที่บริษัทให้ความสำคัญเท่ากัน ก็เป็นนโยบายของบริษัท แม้ที่ญี่ปุ่นด้วย ภายใต้สโลแกนหลัก “Change for the better”

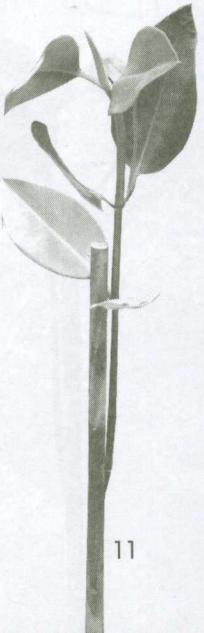
โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิ องค์กรไทย

สมกมล เปี้ยมฤทธิ์ ผู้ริเริ่มการปลูกป่าชายเลนเพื่อพื้นที่ระบบนิเวศป่าชายเลนบางปู ย้อนร้อยถึงจุด เริ่มต้นในการฟื้นป่าชายเลนว่า "...ผมปลูกป่าชายเลนอย่างจริงจัง มาประมาณ 3 ปีแล้ว ผมคิดว่าที่เราหายใจได้ทุกวันนี้ก็ เพราะต้นไม้ ป่าชายเลนที่เรามีทั้งกุ้ง หอย ปู ปลา เป็นแหล่งอาหารขั้นดีของชาวบ้าน เป็นบ้านของสัตว์น้ำ ตัวเล็กๆ หากไม่มีบ้านแล้วก็เหมือนคนที่ไม่มีบ้าน เดียวมัน ก็ตายหมด เรายังไม่มีสักน้ำ กุ้ง ปู ปลา ไว้กินและอึก อย่างที่สำคัญคือ ป่าชายเลนเป็นที่ทึ่กันคลื่นได้มาก..."

สังฆพงษ์ กาลีอ นักศึกษาปริญญาโท คณะสังคมสิ่งแวดล้อมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาสาสมัครที่เข้าร่วมกิจกรรมปลูกป่า กล่าวว่า "...ตอนแรกจินตนาการภาพกิจกรรมไม่อกรายว่าจะปลูกต้นไม้ในทะเล เปิดกันอย่างไร เพราะตอนแรกไม่เคยปลูกป่าชายเลนมาก่อน แต่จากสิ่งที่ได้เห็นภาพที่ทุกคนช่วยกันถือคล้าไม้ แบกมีราก เดินดุยเล่นลงไปบุดหลุม บากไม้หลัก บักต้นโงกโง รอยยิ้ม และเสียงพูดคุยถึงกิจกรรมที่กำลังทำอยู่อย่างไม่รู้สึกเหน็ดเหนื่อย แม้จะต้องตระยั่งเวลา กว่าสองชั่วโมง ท่ามกลางแสงแดดที่ร้อนแรงขึ้นเรื่อยๆ ผมคิดว่า ต้นไม้แห่งความดี ได้เจริญเติบโต และคงอยู่ในใจของทุกคนแล้ว...บรรยายการที่กล่าวมาเป็น

ภาพที่งดงามและเป็นนาโนในที่พื้นที่ป่าชายเลนบางปูบ้างคนคิดว่า “การให้เพื่อสังคม” เป็นสิ่งที่ใกล้ตัวไป แต่ครั้งรู้บ้างว่าเพียงแค่ได้ม้าปูกป่าชายเลน หรือทำอะไรเดียว ที่สร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ก็ถือได้ว่าได้ “ให้เพื่อสังคม” แล้ว

“...ผมขอขอบคุณสำหรับ “ต้นไม้การให้” ที่เกิดขึ้นในใจผม และทำให้ผมได้รู้ว่า “การให้เพื่อสังคม” ทำได้ ง่ายนิดเดียว...”
สจจพงษ์ ทิ้งท้าย

คุณค่าของการปลูกต้นไม้ สำคัญที่ว่าปลูกตรงไหน ถ้าไม่ได้ปลูกที่หัวใจของเรา ปลูกที่ไหน ปลูกจำนวนเท่าไหร่ก็ไร้ประโยชน์ ที่เรามาร่วมตัวปลูกป่าชายเลน ก็ เพราะต้นไม้ในใจของเรามันเจริญ งอกงาม เรายังอยากรเห็นต้นไม้ที่อยู่ภายนอก งอกงามเหมือนต้นไม้ที่อยู่ในใจเรา

พระศิลป ทันดาวิโร

วัดโศกaram จังหวัดสมุทรปราการ

“

...สิ่งที่เป็นคุณค่าในชีวิต

คือ “การได้ให้” ผู้อื่น

คิดถึงตัวเองให้น้อย...

คิดถึงคนอื่นให้มาก

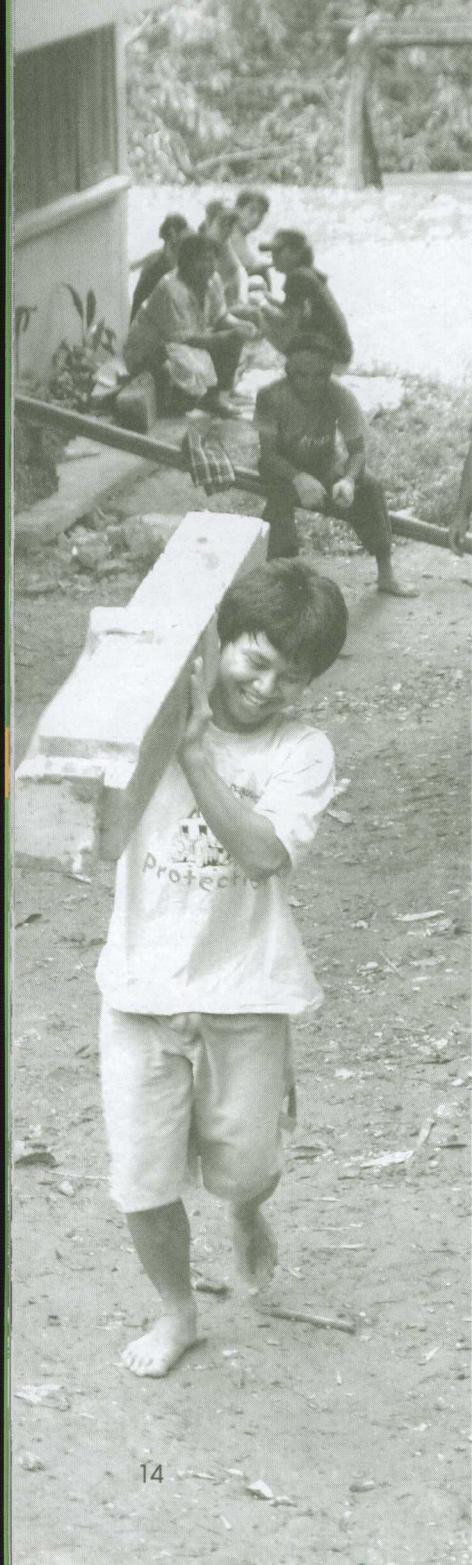
ยิ่งเรามากเท่าไร

เรา ก็จะมีความสุขมากเท่านั้น

”

ไตรกฤต พิมป์พักด'

อิ่มใจ... ที่ได้ลงแรง

ร่มณ รายแสง

นสพ.กรุงเทพธุรกิจ

“งานลงแรง” เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย
บางคนอาจไม่ค่อยให้ความสำคัญ แต่สำหรับคน
ที่ลงไปช่วยเหลือทำงานร่วมกับคนต่างดินต่างภาษา
พากษาได้สัมผัสน้าใจจริงของคนในชนบท
จึงรู้สึกอิ่มอกอิ่มใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น

ปลายเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา คนไทย
ประสบเรื่องร้ายพร้อมๆ กัน น้ำป่าทะลักท่วม
หลายพื้นที่ในภาคเหนือตอนล่าง หนักที่สุดที่
อุตรดิตถ์ โดยเฉพาะอำเภอแลบ กระแสน้ำ
ดินโคลน และเศษชากไม้ ล้มบ้านเรือนนับร้อย
และพราภชีวิตไปหลายร้อยชีวิต

เสียงกรีดร้องร้าว ให้จากการสูญเสีย¹
ญาติมิตรอย่างกะทันหัน ภาพคนยืนเด้งค้างวัง
ทำอะไรไม่ถูก ถูกถ่ายทอดเป็นข่าวสารผ่าน
โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ช้าๆ ผ่านสายตา
ผ่านความรู้สึก ไม่ว่าใครก็รู้สึกสะเทือนใจกับสิ่งที่
เกิดขึ้นด้วยกันทั้งนั้น

โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม มูลนิธิกองทุนไทย

หล่ายคนพยายามส่งเงินและสิ่งของจำเป็นบริจาคไปตามช่องทางต่างๆ และติดตามสถานการณ์ความคืบหน้าในการช่วยเหลือด้วยความห่วงใย ไม่ใช่แค่นั้น...เราสามารถทำได้มากกว่าการติดตามข่าวความสูญเสียผ่านทางจอโทรทัศน์

1. อาสาสมัครเมื่อครั้งเกิดเหตุภัยพิบัติสึนามิต่อสายไฟรัฐพีถึงกันอย่างไม่ต้องนัดหมาย นัดแนะกันเดินทางไปยังพื้นที่ประสบภัยล่าสุดที่อำเภอลับแล โดยมีมูลนิธิจากเจ้า ทำหน้าที่ประสานงานมุ่งนิธิจากเจ้า เคยรับบทบาทอาสาสมัครสึนามิ พากเขายอกร้ายอาสาสมัครที่ปักหลักปฏิบัติการในพื้นที่อำเภอเขาหลัก จังหวัดพังงาanan ต่อเนื่องกว่า 1 ปี เพื่อมาพื้นฟูสภาพแวดล้อมและสร้างบ้านใหม่ให้กับผู้ประสบภัยที่อำเภอลับแล ซึ่งมีบ้านเรือนหลายสิบหลังที่ปลิว่อนหายไปกับสายน้ำ

พื้นที่ที่อาสาสมัครเข้าไปปฏิบัติงานเริ่มต้น ก็คือ ตำบลแม่พูล ความหนาของดินโคลนที่อัดเข้าไปในบ้านสูงกว่า 50-60 เซนติเมตร ผู้ประสบภัยหลายคนอยู่ในสภาพสูญเสียทั้งทรัพย์สินและญาติพี่น้อง มีสภาพจิตใจที่ย่ำแย่ยากที่จะคุ้นเคยมาจัดการกับเรื่องเหล่านี้โดยลำพัง

ในระยะแรกเงินและสิ่งของบริจาค มีความจำเป็น แต่เมื่อเข้าสู่ขั้นตอนการพื้นฟูสภาพแวดล้อมสภาพความเสียหายเกินกำลังเจ้าหน้าที่รัฐและคนในพื้นที่ ทุกวันนี้ในการพื้นฟูด้วยการกำลังคนอย่างน้อยวันละ 100 - 150 คน เพื่อช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องตลอด 2

เดือน สำหรับพื้นที่ความเสียหายไม่น่ามาก อาจใช้วิธีการขุดลอกโคลน การซ่อมแซมส่วนที่เสียหายทั้งหลังจะเป็นงานลำดับต่อไป

ในพื้นที่มีเจ้าหน้าที่รู้และมีเครื่องทุนแรงหลายอย่าง เช่นรถตักที่จั่วโคลน เพื่อเคลียร์พื้นที่ได้ครั้งละมาก ๆ แต่ก็ทำได้เฉพาะบริเวณพื้นที่โล่งอย่างส่วนที่เคยเป็นถนนหนทาง แต่พื้นที่ที่มีชอกมีมุ่งในตัวบ้านก็ต้องทำงานแบบมุดงาน ใช้จอบหรือพลั๊ดกโคลนน้ำถังหัวปูน และจำเป็นต้องทำงานทึบกันต่อเนื่อง โดยมุงงานจะยืนเรียงๆ แล้วลากมาเรียงกันต่อเนื่อง ให้ติดกันตั้งแต่ต้นถึงท้ายทุกๆ จุด

แต่ละคนที่ไปช่วยงานและมีจำนวนไม่น้อย นอกจากจะไม่เคยทำงานอาสามาก่อนแล้ว หลายคนก็ไม่เคยทำงานหนักมาก่อน พอเห็นอย่างๆ หมดแรงก็นั่งพัก หายเหนื่อยก็ค่อยลุกขึ้นไปต่อแล้วช่วยเพื่อนต่ออีก

ช่วงเวลาที่อาสาสมัครทำงาน เจ้าของบ้านจะมาดูอยู่ว่ายกน้ำเป็นกำลังใจ ส่งอาหารทานของว่างมาให้กินกัน ชาวบ้านหลายคนก็บอกว่า ก่อนหน้านี้มีทหารพยาภานมาช่วยแล้ว 5 - 6 คน แต่งานหนักเกินไป แม้อาสาสมัครจะเริ่มแรงน้อยกว่า แข้นเล็กกว่า แต่มีจำนวนมากกว่า ทำให้เคลียร์พื้นที่ได้เร็ว เจ้าของบ้านหลายคนบอกว่าถ้าต้องทำเอง เที่นี้ต้องใช้เวลาเป็นปี

2. ผู้ประสบภัยแต่ละคนยกกลับเข้าไปอยู่บ้านของตัวเองอย่าง ลุงคำ อ้วนดี วัย 62 ปี แม่จะมีลูกชายรับหนี้มีภาระ 1 คน ก่อนหน้าที่อาสาสมัครจะเข้าไปช่วย สองแรงของพ่อลูกช่วยกัน ขุดลอกโคลนและไม่มีวี่แววจะลดลงเลย

“...อยากกลับเข้ามาอยู่บ้านเร็วๆ ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ก็จุดเทียนใช้ก่อนก็ได้ อย่างไรก็บ้านเรา ...” ลุงคำ พุดถึงบ้านที่อาศัยมาตั้งแต่เข้าอายุ 5 ขวบ

ที่ผ่านมามีอาสาสมัครเข้าไปปฏิบัติงานในพื้นที่แล้ว 2-3 รุ่น มีทั้งช่างทำงานอย่างต่อเนื่อง และเข้าไปเฉพาะในวันเสาร์-อาทิตย์ หลายคนเป็นอาสาสมัคร ที่เคยไปปฏิบัติงาน ในพื้นที่ภัยพิบัติสึนามิ และมีอีกจำนวนนไม่น้อยเป็นอาสาสมัครหน้าใหม่

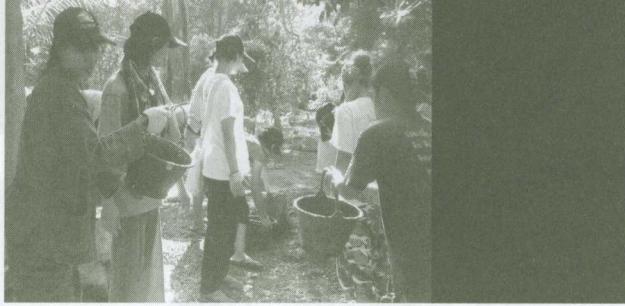
“... ผมไม่เคยเจอเหตุการณ์ร้ายๆ อะไรในชีวิตมาก่อน บ้านไม่เคยไฟไหม้หรือน้ำท่วม แต่สภาพของลับแผลที่เห็นจากข่าว ผู้รับรู้ได้ว่าเข้าต้องรู้สึกเย่แన่ๆ ...”

เป็นเหตุผลทั้งหมดที่ อธช จิงกานต์กุล นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์หลักสูตรนานาชาติ ตัดสินใจร่วมเดินทางเข้าไปทำงาน เป็นอาสาสมัครร่วมกับมูลนิธิกระจกเงา

เขามีเวลาเฉพาะวันเสาร์-วันอาทิตย์เท่านั้น เพราะมีกำหนดการไปเรียนชั้นมเอกสารที่ต่างประเทศ แต่ช่วงเวลาสั้นๆ นอกจากอธช จะทำให้ชาวบ้านรู้สึกดีใจที่ได้กลับเข้าไปอยู่บ้านได้เร็วขึ้นแล้ว ตัวเขาเองก็รู้สึกเต็มอิ่มกับสิ่งที่ได้ลงมือทำ

“... ผู้รู้แล้วว่าการเป็น ผู้ให้ แล้วอิ่มใจนั้นเป็นอย่างไร มีความสุขมากครับ ตอนที่บุคคลนั้นดิน เห็นอย่างมาก เพราะไม่เคยทำงานหนัก แต่ก็เห็นพี่ผู้หญิงที่ดีว่างๆ เล็กกว่าผมเยอะเลย เขายกไฟหัวบ้าง ไม่ไฟหัวบ้าง แต่เขาก็ยังมาและก็ยังทำ สิ่งนี้ได้เห็น

แล้วก็ข่าวเรื่มความรู้สึกให้เต็มอิ่ม..." ธีรัช เล่าถึงสิ่งที่ได้รับตอบแทนจากงานอาสาสมัครในวันหยุดช่วงหนึ่งของเขากล่าว

เพญนภา ภูรัตนกรกุล และ วริษฐา ปั้นศิริวัฒน์ อาจเป็นพี่ๆ ผู้หลงที่ ธีรัช พูดถึง ทั้งสองคนต่างคนต่างมา whence ของเรือทั้งคู่เริ่ยวเด็กอย่างที่ไม่นึกว่าจะมีเรียวแรง แต่เรือก็รับลังโคลนต่อจากเพื่อนๆ ทำให้การส่งต่อไม่ขาดสาย ยิ่งจำนวนคนมาก ก็ยิ่งเหนื่อยกันน้อยลง

"...อยากรู้จะช่วยตั้งแต่ตอนสืบami แล้วค่า ตอนนั้นเรียนการโรงเรียนอยู่ที่ภูเก็ต มีผู้คนมาจากทั่วสารทิศเพื่อมาช่วยคนที่ภูเก็ต แต่หุบด้วยฝีมือ..." วริษฐา บอกเหตุผล

ส่วน เพญนภา ทำงานในบริษัทผลิตถุงพลาสติกในกรุงเทพฯ ไม่เคยมีประวัติการทำงานอาสาสมัครที่ไหนมาก่อนแม้แต่ตอนเรียน หนังสือก็ตาม หลังจากเปิดใจประกาศระดมคนที่ต้องการบริจาค แรงกาย เอื้อดลินใจทันทีว่าต้องไปช่วยอย่างไม่ได้ลังเล

"...อยากรู้ให้ข้าบ้านได้กลับเข้าไปอยู่ในบ้านเร็วๆ ถ้าเกิดขึ้นกับตัวเราบ้าง ก็คงรู้สึกอย่างเดียวกัน..." เพญนภา บอกเหตุผลที่ตัดสินใจไปออกแรงช่วยเหลือชาวบ้าน แทนการส่ง SMS แสดงความเสียใจ

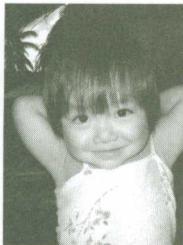
วันเสาร์-อาทิตย์ที่ 24 -25 มิถุนายน ที่จะถึงนี้ เพญนภา จะกลับไปที่บ้านแลกคืน ขอบอกว่าการได้ลงแรงช่วยชาวบ้านที่เดือดร้อนทำให้เรื่องวิเศษ และถ้าถามว่าได้รับสิ่งตอบแทน

อย่างไรในการเป็นอาสาสมัคร

“...รอยยิ้มค่ะ...”

เชอตอบเร็วว่าเห็นชาวบ้านเขายิ่งออก เห็นเกิดใจที่ได้กลับเข้าไปอยู่ในบ้านอีกครั้ง และสิงตอบแทนที่ว่าเป็นรอยยิ้มนั้นก็รวมถึงรอยยิ้มของเชอเองด้วยที่ผุดขึ้นมาเองอย่างไม่รู้ตัว

3. ชุมชนอาสา จากบริษัทผลิตแอลร์สัญชาติญี่ปุ่นยื่หอดอกิน ระดมเพื่อนพ้องกว่า 20 คน โดย รุ่งฤทธิ มีบุญ เป็นผู้ดูแลบ ประมาณจากบริษัทที่จัดสรรมานับสิบหนึ่งกรรมในครั้งนี้ เชอเล่า ว่ามีเพื่อนที่บริษัทเคยทำงานอาสาสมัครกับกรุงเทพฯ เมื่อทราบ ข่าวว่าต้องการกำลังคน ก็ข่าวกันระดมคน ด้วยระยะเวลาที่กระชั้นชิด จึงยังรวมคนได้จำนวนไม่มาก

“...ตอนแรกดูข่าวก็คิดว่าคงจะเป็นแค่น้ำท่วม แล้วมัน คงจะลดไป แต่ไม่คิดว่าจะมีโคลน มีซากแบบนี้ ไม่เคยคิดว่ามีอะไร ต้องทำ ต้องกดดัน คือถ้ามีได้มา ก็คิดแค่ว่าเขากองอย่าง ได้ของบริจาคพากเสือผ้า อาหาร ส่วนใหญ่ทุกคนจะคิดอย่างนี้ แต่จริงๆ มาแล้วก็เห็นว่า เขาต้องการความช่วยเหลืออีกนิด ด้วย โดยเฉพาะเรื่องของแรงงานช่วยกู้ชากบ้าน...” รุ่งฤทธิ ว่าอาจจะสัก สักพักหน้าหรือวันไปหนึ่งสักพักที่จะลงมาช่วยอีกครั้ง

บังอร รู้ข่าวพนักงานจากบริษัทบริดจสโตน ทราบจาก เพื่อนที่ทำงานที่ได้กันว่า จะมาช่วยผู้ประสบภัย ตัวเองจึงรับของ บริจาคจากเพื่อนๆ ที่ทำงานมาช่วย และมาลงแรงช่วยด้วยตัวเอง

อีกทางหนึ่ง แม้จะตัวเล็กๆ แต่ก็ขอมีส่วนร่วมสักเล็กน้อย ก็เพียงพอด้วยความรู้สึกของเรื่อง

“...มันรู้สึกดี แล้วเราได้มามาเห็นเข้าลำบากจริงๆ เราได้ออกแรงช่วย เจอเจ้าของบ้าน เขาก็เข้ามาถามว่าเห็นอย่างไรมาย่างนี้เหมือนได้มามาให้กำลังใจเข้าอีกทางหนึ่งปกติวันเสาร์อาทิตย์ ถ้าซักผ้าเสร็จแล้วก็นอนเล่นหรือไม่ก็เดินห้าง แต่นี้คงไม่มีอะไรมาช่วยขาดกิว่า...” บังอร พุดถึงวันเสาร์อาทิตย์ที่มีความหมายแตกต่างจากที่เคยเป็นอยู่ของเรื่อง

เหตุภัยพิบัติเกิดขึ้นหลายครั้งหลายคราแล้วสำหรับเมืองไทย การให้ความช่วยเหลือที่สอดคล้องเหมาะสมกับภาระณ์จะช่วยแบ่งเบาความทุกข์ของผู้ประสบภัยได้เป็นอย่างดี สมบัติ บุญงามอนงค์ ผู้อำนวยการมูลนิธิกรุงเทพฯ และผู้อำนวยการศูนย์อาสาสมัครสีนามิ เล่าว่า มูลนิธิกรุงเทพฯ มีประสบการณ์ปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัยสีนามิเป็นราชการฐานสำคัญเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยซึ่งในระยะแรกในช่วงภาวะวิกฤตติคือหลังเกิดเหตุภัย ความช่วยเหลือในรูปของการรักภัยต้องมาก่อน หลังจากนั้นเรื่องการบริจาคเงินและข้าวของจำเป็น ก็เป็นสิ่งที่ชาวบ้านต้องการ และในขั้นตอนการฟื้นฟูที่ต้องใช้มากที่สุดก็คือ “แรงคน”

ระยะพื้นฟูมีความจำเป็นมาก เพราะเป็นระยะที่จะช่วยให้ผู้ประสบภัยสามารถกลับไปใช้ชีวิตได้ตามปกติ ซึ่งเป็นระยะที่ใช้เวลานานและต้องการกำลังคนจำนวนมาก อย่างเหตุภารณ์สีนามิ

ผ่านมานานกว่า 1 ปีครึ่ง ปัจจุบันอาสาสมัครยังคงสร้างบ้านใหม่ให้ผู้ประสบภัย

หลังเหตุการณ์สึนามิทลายคนมีประสบการณ์การทำงานอาสาสมัคร คุ้นเคยกับการบริจากอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การบริจากเร่งกาจ กรณีภัยพิบัติครั้งล่าสุด ก็เริ่มต้นจากคนที่เคยเป็นอาสาสมัครมาก่อนติดต่อประสานกันเองเพื่อระดมกำลัง สำหรับคนที่มีจิตอาสาการระดมรวมตัวกันก็ทำได้เร็ว และครั้งนี้มีอาสาสมัครใหม่ๆ จำนวนมาก แม้จะยังไม่รู้ว่าจะช่วยทำอะไรได้บ้าง แต่ใจมาแล้ว

สมบัติ กกล่าวถึง การบริจาก ในรูปแบบของ การลงแรง ว่า เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น ชาวสารที่ได้รับภัยทำให้เกิดความละเอียดใจ การได้รับข่าวสารแล้วทำอะไรไม่ได้ ยิ่งทำให้ความรู้สึกแย่ลงไปอีก เพราะถูกทำให้รู้สึกต้องจำนานกับปัญหา "...การได้ลงแรงเข้าไปช่วยงานอาสา ทำให้ผ่อนคลาย ได้มีส่วนร่วมในการแก้ ปัญหา..."

ในวันหยุด มีอาสาสมัครเข้าไปในพื้นที่ประสบภัยมาน้อยกว่า 70 -150 คน งานอาสาที่ได้ลงมือลงแรงจริงจัง นอกจากระดมพล ปล่อยความทุกข์ให้กับผู้ประสบภัย ยังได้ปลดปล่อยหัวใจของอาสาสมัครให้ใบยินดีวยความสุขของการเป็น "ผู้ให้"

One BY One ปันยิ้มให้บัวง

นสพ.กรุงเทพธุรกิจ

กว่า 9 ปีแล้วที่กิจกรรม “ยิ้มสยาม” หนึ่งในโครงการ One by One...แอมเวย์ เพื่อเด็กและเยาวชน ได้ขนทีมอาสาสมัครและคณะแพทย์ลงพื้นที่ ผ่านตัวมอบชีวิตใหม่ให้เด็กพิการปากแหงเพดานโหว่ามาแล้ว 1,061 ราย

เป็น 9 ปีที่มีรอยยิ้มใหม่เกิดขึ้น และใบปืน็อกเข่นกัน

“...โรคปากแหงเพดานโหวไม่ได้เป็นโรคติดต่อแต่เป็นความผิดปกติแต่กำเนิดของบริเวณช่องปากและใบหน้าเด็ก มีรอยแยกบริเวณริมฝีปากด้านบน กระดูกเบ้าฟันและเพดานปาก ก่อให้เกิดบัญหาต่อเนื่องตามมาเมื่อโต เข่น การเรียงตัวของฟันหรือการสบพันที่ผิดปกติ สุขอนามัยในช่องปากไม่ดี ความผิดปกติในการพูด รวมถึงความผิดปกติของการเจริญเติบโตของกระดูกขากรรไกรบน...” ผศ.นพ.อภิชัย อังสพัทธ์ ศัลยแพทย์ ตกแต่ง โรงพยาบาลจุฬาฯ หนึ่งในคณะแพทย์ผู้ลงพื้นที่อธิบายให้ฟัง

ที่น่าเที่ยงสำหรับผู้ประสบพบเจอกับความผิดปกติทางปากแหงเพดานโหว คือ ทั้งการกินอาหารที่สุดจะยากลำบาก การหายใจติดขัดไม่สะดวก และการพูดไม่ชัดนั้น ทำให้เด็กหลายต่อหลายคนรู้สึกเป็นปมด้อย ส่งผลต่อจิตใจเป็นคนเก็บตัว และไม่กล้าเข้าสังคมไปโดยปริยาย

แต่ที่น่าตกใจกว่านั้นรู้หรือไม่ว่าในเมืองไทยทารกแรกเกิดป่วยด้วยโรคนี้ปีละถึง 2,000-2,500 คน ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงมาก และส่วนมากก็มักจะพบในพื้นที่ภาคอีสานที่ทั้งแห้งแล้งและทุรกันดาร

“...บัญหาคือพ่อแม่ของเด็กส่วนมากมีฐานะยากจนและอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ไม่สามารถเข้าถึงการรักษาได้เท่าที่ควร อีกทั้งคนกลุ่มนี้มักจะเก็บตัว ไม่ค่อยเปิดเผย เพราะอยู่บังคับเขื่อเรื่องผี ทำว่าที่เด็กเป็นอย่างนี้ เพราะพ่อแม่ไปทำอะไรไม่ดีไว้ หรือบังคันที่มีบัดกรองแต่ไม่พากลุม เพราะคิดว่าเสียเวลา ขาดรายได้ โครงการนี้นอกจากรี้องเครื่องมือ อุปกรณ์ ที่มีแพทช์ เรายังช่วยในเรื่องที่พ้า ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองด้วย...” นางชุมพนธ์ อุรุยะงค์ กรรมการและเลขานุการ มูลนิธิแอมเดย์เพื่อสังคมไทย ให้ข้อมูล

ยังไงแล้วแต่เชื่อว่าคนที่เป็นพ่อเป็นแม่ ใครๆ ก็อยากให้ลูกหายป่วย อย่างคุณแม่มนตธิ ยุคจร อุ้มน้องคุณสัน ลูกชายัย 7 เดือนนั่งรถมาจากจังหวัดร้อยเอ็ดมาอยังจังหวัดปัตตานีที่ตั้งโครงการ เพื่อหวังเข้าร่วมแล้วดีน้อยยิ่งให้น้อง เดอะเล่าให้ฟังน้ำตาคลอว่า

“...ครั้งแรกที่เห็นลูกเป็นอย่างนี้ เสียใจมาก เพราะตั้งแต่คลอดมาไม่ใช่แค่ปากแหง แต่เป็นโรคปอด โรคหัวใจร้าวด้วย พาเข้าโรงพยาบาลบ่อยจนนับครั้งไม่ถ้วน ยังไงก็อยากให้ลูกหายป่วย ที่ไหนมีหมอนารักษา ก็จะไป ในเมื่อเราให้เขามาเกิดแล้วเข้าเป็นอย่างนี้ คนเป็นแม่เท่าที่ทำได้ก็คงต้องเลี้ยงเขาให้ดีที่สุด...”

เป็นความหวัง เป็นวีตใหม่ ที่จะถูกเปลี่ยนไปด้วยการผ่าตัดจากหมอมืออาชีพในเวลาไม่เกิน 1 ชั่วโมง

ในวันนั้น One by One ดำเนินการผ่าตัด จัดสรรงบบัญชีมอบให้น้องๆ ที่จังหวัดยะลา อีกกว่า 80 ชีวิตน้อยๆ เป็นอย่างต่ำ ซึ่งเขื่อแน่ไว้วันนี้ พวกรักษางามสามารถแสดงออกซึ่งความสุขโดยการยิ้มได้เงินเดียวกับคนอื่นๆ

เป็นรอยยิ้มที่สร้างโลกใหม่ อันสายสุดดงงาม อย่างไม่ต้องอาย ใครเหมือนที่ผ่านมา !!!

“คนไทยน้ำใจดี” ใส่ใจผู้อื่นๆ

สูงสุดในเอเชีย !!!

ผู้จัดการอนไน์

บริษัทวิจัยตลาดขันนำระดับโลกเผยแพร่วิจัยร้อน คนไทยให้ความใส่ใจต่อผู้อื่นมากที่สุดใน 7 ประเทศภูมิภาคเอเชีย ขณะที่ยองกงและสิงคโปร์รังอันดับท้ายๆ

จิล เทลฟอร์ด กรรมการผู้จัดการ บริษัทชินโนเวต ย่องกง บริษัทวิจัยตลาดขันนำระดับโลก เปิดเผยถึงผลสำรวจ และศึกษา พฤติกรรม และทัศนคติและความใส่ใจที่มีต่อผู้คน 7 ประเทศในเอเชีย คือ ประเทศไทย อินโดนีเซีย เกาหลี ไต้หวัน ย่องกง สิงคโปร์ และจีน ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความใส่ใจต่อผู้อื่นสูงสุด รองลงมาคือ อินโดนีเซีย ส่วนอันดับ 3 มี 2 ประเทศคือเกาหลี และไต้หวัน อันดับด้านมาเป็นย่องกงและสิงคโปร์ตามลำดับ

การศึกษาในครั้งนี้ยังครอบคลุมถึงประเทศไทยด้วย แต่เนื่องจากติดภัยข้อบังคับของสำนักสถิติแห่งชาติของประเทศไทย ทางชินโนเวตจึงไม่สามารถถามคำถามได้ทุกข้อเพื่อนำมาคำนวณค่าดัชนี

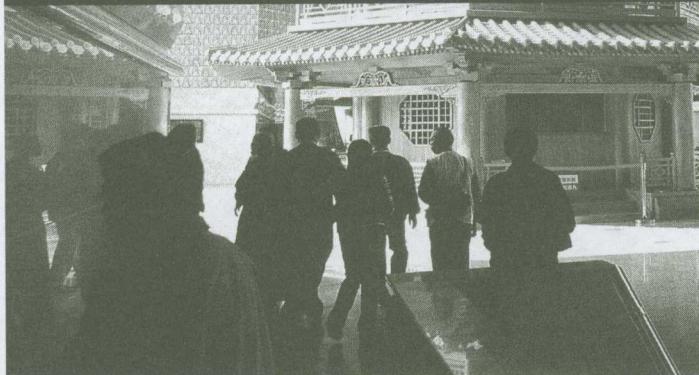
“...เราพบความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างประเทศไทย กับ กำลังพัฒนาและประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว คนที่อยู่ในประเทศไทยที่พัฒนาแล้วจะให้ความใส่ใจแก่ผู้อื่นน้อยลง...”

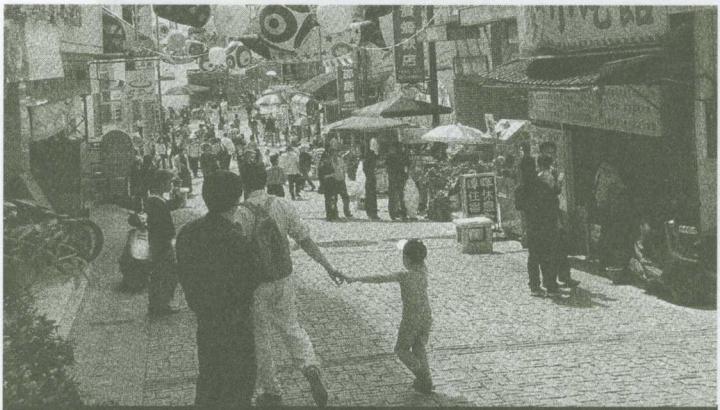
โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม บุลเบธกองทุนไทย

มิสteleฟอร์ด ให้ข้อมูลต่อไปว่าในกรณีเหตุการณ์สีนามิที่เกิดขึ้นในเดือนมีนาคม 2547 ทางบริษัทได้ทำการสำรวจข้อมูลเพื่อสรุปพฤติกรรมของคนว่ามีความตั้งใจที่จะซื้อยาหรือผู้อื่นมากขึ้นหรือไม่ ผลปรากฏว่าชาวເອເຊີຍມีความตั้งใจที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้นกว่าเดิมก่อน

“...เราศึกษาในเดือนมีนาคม 2005 ซึ่งหลังจากเกิดเหตุการณ์มาได้ 2-3 เดือน พบร่วมมือกันและเขียนจำนวนมากที่เห็นอกเห็นใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และตั้งใจที่จะให้ความช่วยเหลือ ขณะที่คนในประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากการณ์สีนามิมากที่สุด กลับเป็นกลุ่มที่ยินดีจะให้ความช่วยเหลือมากสุด โดยคนไทย เป็นชาติที่คิดจะช่วยเหลือผู้อื่นมากที่สุดหลังจากเกิดเหตุการณ์สีนามิ มากรที่สุดถึง 88% ตามด้วยอินโดนีเซีย 81% เกาหลี 80% สิงคโปร์ 73% จีน 71% ไต้หวัน 67% และย่องกง 54% นอกจากนี้ ผลสำรวจยังพบว่าอย่างกงเป็นประเทศที่มีการบริจาคสูงที่สุด 88% รองลงมา คือ ไทย 76% สิงคโปร์ 70% ไต้หวัน 64% จีนและเกาหลีรวมกัน 62% และอินโดนีเซีย 55% ...อย่างไรก็ตาม เมื่อมีเรื่องของเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องกับว่าคนอย่างกงจะให้ความช่วยเหลือ

น้อยลง ขณะที่ คนไทยจะมีความช่วยเหลือมากขึ้น และเมื่อ datum ถึง
จำนวนหนึ่งในเมืองต่อเดือนที่ติดตัวจะให้ได้ พบร่ว่า ไทย ก็ให้มากรสุดคือ 9.3
ชั่วโมง สิงคโปร์ 5 ชั่วโมง ได้หัวน 4.2 ชั่วโมง อินโดนีเซีย 3.9 ชั่วโมง
จีน 2.8 ชั่วโมง เกาหลี 2.6 ชั่วโมง และย่องกง 2.4 ชั่วโมง คนย่องกง
จะยินดีให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินมากกว่าเวลา ขณะที่คนไทย
จะให้ความใส่ใจกับผู้อื่น ได้ทั้งเวลาและเงินซึ่งเป็นสิ่งที่ดี

มิสเทลฟอร์ด กล่าวต่อว่า อีกคำถามหนึ่งที่อยู่ในแบบสอบถาม
คือ ถ้าต้องจ่ายภาษีสูงขึ้นเพื่อสวัสดิการสังคมที่ดีขึ้น พบร่ว่า 45% ของ
คนเออเรียเห็นด้วย คนไทย 59% มีความตั้งใจที่จะจ่ายเพื่อสิ่งนี้ รองลง
มาคือได้หัวน 50% ย่องกง 49% อินโดนีเซีย 42% สิงคโปร์ 39% และ
เกาหลี 38% เช่นเดียวกัน 54% ของ คนไทย เห็นด้วยที่จะจ่ายภาษี
เพิ่มขึ้นเพื่อระบบการศึกษาที่ดีขึ้น ถัดมาคือย่องกง 50% ได้หัวน 46%
อินدونีเซีย 45% สิงคโปร์ 36% และเกาหลี 31%

สำหรับความตั้งใจในการจัดให้มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก
เพื่อช่วยเหลือคนพิการ พบร่วา เกาหลีเป็นอันดับหนึ่ง 87% รองลงมาคือ
ไทย 85% อินโดนีเซีย 82% สิงคโปร์ 70% ย่องกง 66% และได้หัวน
61%

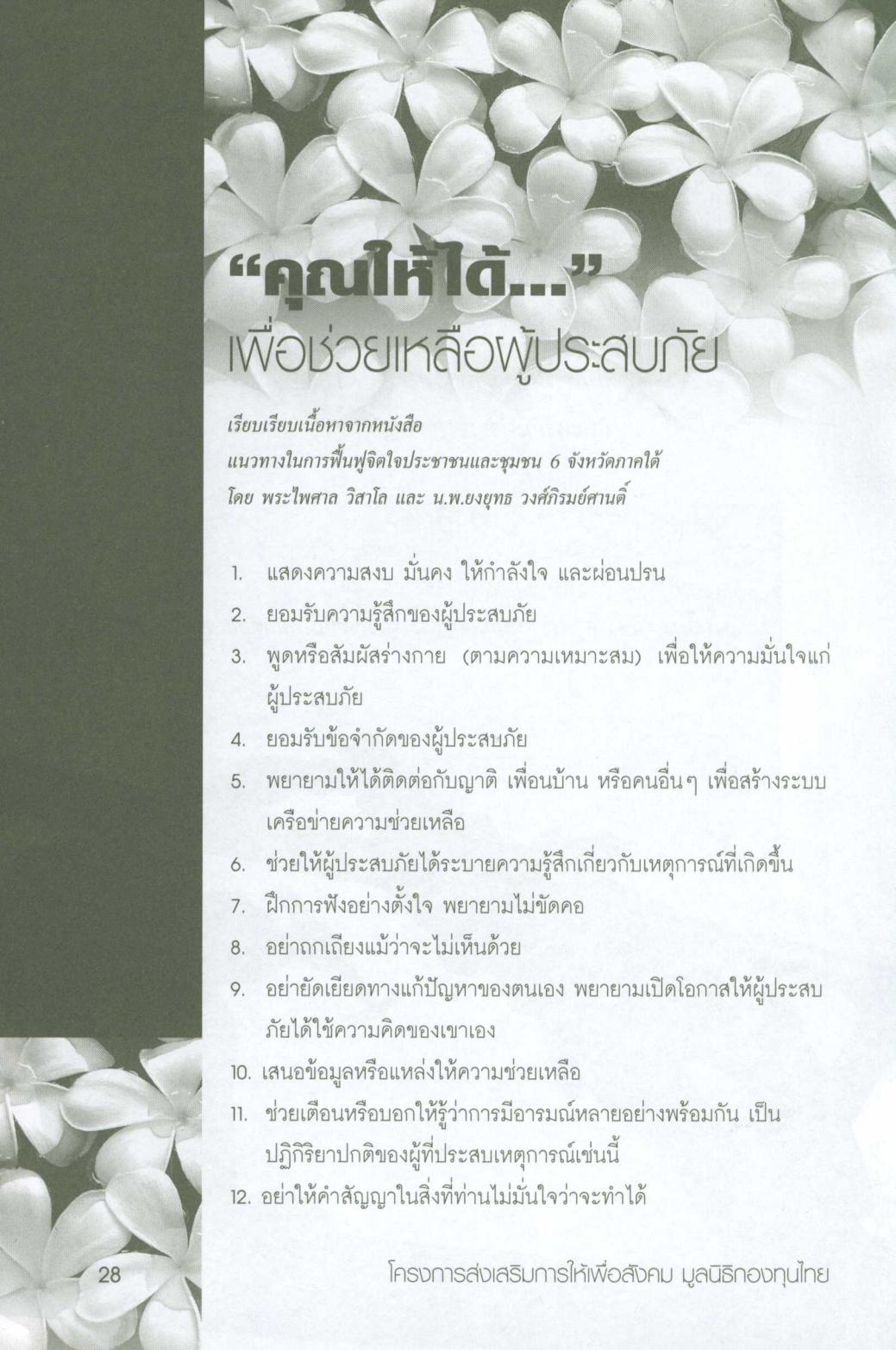
“

...อาสาสมัครจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ศรัทธาในงานอาสาสมัคร
เพื่อช่วยเหลือผู้อื่นนั้นเกิดขึ้นด้วยตัวเอง มีความรู้สึกเห็นชอบ
ในงานอาสาสมัคร มีศรัทธาที่จะทำงาน มีเวลาที่จะปฏิบัติ
และพร้อมที่จะเป็นอาสาสมัคร...

”

พระบรมราโชวาท พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

“คุณให้ได้...”

เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย

เรียนรีบเนื้อหาจากหนังสือ
แนวทางในการพัฒนาชุมชน 6 จังหวัดภาคใต้
โดย พระไฟศาลา วิสาโถ และ น.พ.ยงยุทธ วงศ์กิริมย์ศานติ

- แสดงความสนใจ มั่นคง ให้กำลังใจ และฝ่อนปรน
- ยอมรับความรู้สึกของผู้ประสบภัย
- พูดหรือสัมผัสร่างกาย (ตามความเหมาะสม) เพื่อให้ความมั่นใจแก่ผู้ประสบภัย
- ยอมรับข้อจำกัดของผู้ประสบภัย
- พยายามให้ได้ดีต่ออันดับญาติ เพื่อนบ้าน หรือคนอื่นๆ เพื่อสร้างระบบเครือข่ายความช่วยเหลือ
- ช่วยให้ผู้ประสบภัยได้ระบายความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- ฝึกการฟังอย่างดี พยายามไม่ขัดคอ
- อย่าดักเตียงแม้ว่าจะไม่เห็นด้วย
- อย่าด้วยเดินทางแก้ปัญหาของตนเอง พยายามเปิดโอกาสให้ผู้ประสบภัยได้ใช้ความคิดของเขารอง
- เสนอข้อมูลหรือแหล่งให้ความช่วยเหลือ
- ช่วยเตือนหรือบอกให้รู้ว่าการมีอารมณ์หลายอย่างพร้อมกัน เป็นปฏิกิริยาปกติของผู้ที่ประสบเหตุการณ์เช่นนี้
- อย่าให้คำสัญญาในสิ่งที่ท่านไม่มั่นใจว่าจะทำได้

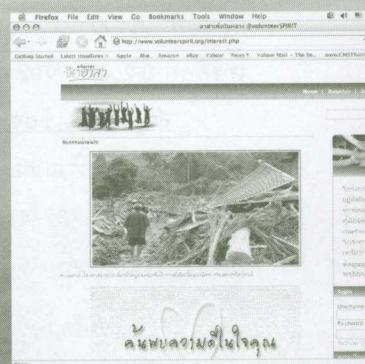
ก้าวสามารถ “ให้” ได้ที่ไหนบ้าง

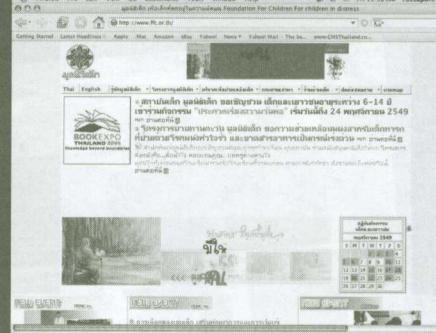
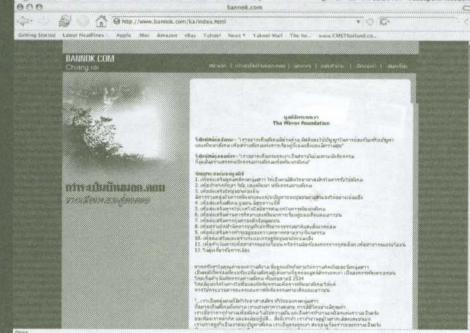
ปัจจุบันมีองค์กรและหน่วยงานจำนวนมากที่สร้างสรรค์กิจกรรมเพื่อสังคม และเปิดโอกาสให้ผู้สนใจมีส่วนร่วมในกิจกรรมดังกล่าวอย่างเปิดกว้าง โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม บูลเบิร์กองทุนไทย ขอแนะนำองค์กรต่างๆ ดังกล่าวพูเป็นสังเขป ดังนี้

เครือข่ายจิตอาสา

ทำหน้าที่ประสานงานองค์กรสาธารณประโยชน์ในเครือข่าย จัดสรรความต้องการการทำงานอาสาภัยความต้องการรับอาสาสมัคร ตลอดจนผลักดันกระแสความสนใจต่องานด้านอาสาสมัครและการเมืองจิตอาสาต่อสังคม

ติดต่อได้ที่ ศูนย์ประสานงานเครือข่ายจิตอาสา ชั้น 5 อาคาร Expand 472 รัชดาภิเษก 28 สามเสนนอกหัวยงวัง กทม. 10310 โทรศัพท์ 0-2938-1800 ต่อ 109 โทรสาร 0-2938-1877 www.volunteerspirit.org

บุลนิธิอาสาสมัครเพื่อสังคม

อาสาสมัครเต็มเวลา 2 ปี ทำงานกับองค์กรพัฒนาสังคม
ต่างๆ ทั่วประเทศ ปีละ 15-20 คน ชี้ส่วนใหญ่ออกภาคสนาม
และทำงานรวมกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง

ติดต่อได้ที่ 409 ช.โรหิตสุข ถ.ประชาราษฎร์บำเพ็ญ เขต
ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320 โทรศัพท์ 0-2691-0437-8
โทรสาร 0-2691-0438 www.thaivolunteer.org

บุลนิธิประจำจังหวัด

ปลูกกระแสงานอาสาสมัครในสังคมรวมถึงภาคธุรกิจ
เพื่อสร้างสังคม “คนดี กิจกรรมดี แทนการใช้เวลาว่างไปในทาง
อยาหยุด”

สำนักงานกรุงเทพ เลขที่ 41 อาคารเลิศปัญญา ชั้น 9
ห้อง 907 ถนนศรีอยุธยา 12 แขวงพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์ 0-2642-7991-2 ต่อ 12 โทรสาร 0-2642-7991 ต่อ 18

สำนักงานเชียงราย กลุ่มศิลปวัฒนธรรมจากเงา^๑
106 หมู่ 1 บ้านห้วยขม ต.แม่ยิว อ.เมือง จ.เชียงราย 57100
โทรศัพท์ 053-737-412 โทรสาร 053-737-412 ต่อ 22
www.bonnok.com

* รับบริจาคชุดนักเรียนมือสอง ชั้นสะอัดจัดใส่กล่อง
ส่งไปรษณีย์ หรือไปด้วยตัวเองตามที่อยู่ *

บุณนิธีเด็ก

ช่วยเหลือเด็กที่ทุกข์ยากและถูกทอดทิ้ง

ติดต่อได้ที่ 95/24 หมู่ 6 ช.เกียรติร่วมมิตร ต.พุทธอมนทลสาย

4 ต.กระหุ่มล้ม อ.สามพราน นครปฐม 73220 โทรศัพท์ 0-2814-1481

โทรสาร 0-2814-0369 wwwffc.or.th

บ้านเด็กอ่อนพญาไท

รับเลี้ยงเด็ก 1-5 ขวบที่ถูกทอดทิ้งและติดเชื้อ HIV

ติดต่อได้ที่ สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท 264/1 ต.พระราม 6

แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 0-2246-4092

บุณนิธิสร้างสรรค์เด็ก

ช่วยเหลือเด็กยากจนในชนบทให้มีอาหาร / ที่อยู่ / ที่เรียน

ติดต่อได้ที่ 100/475 ช.โภสุมนิเวศน์ 3 แจ้งวัฒนะ ทุ่งสองห้อง หลักสี่ กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 0-2574-1381 , 0-2574-3753 , 0-2574-6162

โทรสาร 0-2982-1477 www.goodhub.net

บุณนิธิสืบ ภาคเสด็จ

อนุรักษ์ป้าไม้ ธรรมชาติและสัตว์ป่า

ติดต่อได้ที่ 693 อาคาร 4 กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์คสส
ถ.นำร่องเมือง คลองมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100
โทรศัพท์ 0-2224-7838-9 wwwseub.or.th

โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม บุณนิธิของกุนไทย

บุลนิธิคุ้มครองสัตว์ป่าและพรอนพีชแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์

ส่วนวิชาชាលัพยการธรรมชาติ นำร่องวิชาสภาพแวดล้อม และสร้างสมดุล ธรรมชาติให้แก่สภาพ แวดล้อม ตั้งกองทุนเพื่อการอนุรักษ์ในกรณีเร่งด่วนและกองทุนช่วยเหลือครอบครัว เจ้าหน้าที่ป่าไม้ที่เสียชีวิต

ติดต่อได้ที่ 251/88-90 ถ.พหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220
โทรศัพท์ 0-2521-3435, 0-2552-2111, 0-2552-2790 โทรสาร 0-2552-6083

www.wildlifefund.or.th

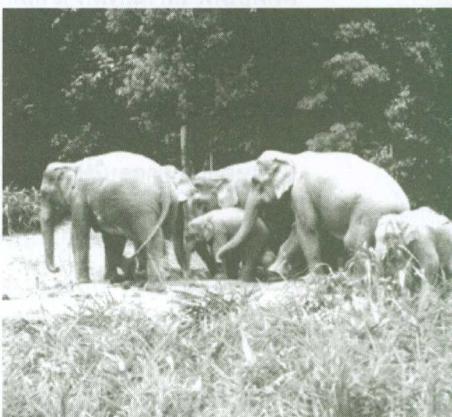
บุลนิธิเพื่อนช้าง

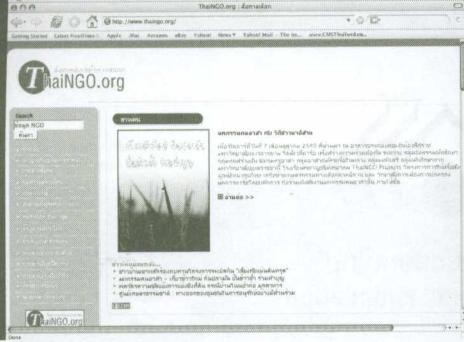
1. ช่วยเหลือช้างให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถดำรงพันธุ์และปรับตัวอยู่ในสภาพธรรมชาติได้

2. ช่วยเหลือผู้ที่มีอาชีพเกี่ยวข้องกับช้าง (ผู้เลี้ยงช้าง, นักวิจัยช้าง, สัตวแพทย์ช้าง ฯลฯ)

3. เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับช้าง สิ่งแวดล้อมและทรัพยากร

ติดต่อได้ที่ 350 หมู่ 8 ถ.รามอินทรา ช. 61 (กม.6) แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10230 โทรศัพท์ 0-2945-7124-6 โทรสาร 0-2945-7124 www.elephant.or.th

บุลนิธิเพื่อการอนุรักษ์สุนัขจรจัด

รักษาสัตว์จรจัดที่เจ็บป่วย ให้ที่พักชั่วคราวและฝึกอบรมอาสาสมัครช่วยเหลือ

ติดต่อได้ที่ นายสัตวแพทย์ เกียรติศักดิ์ ใจวนิรันดร์ เลขที่ 33/24 ช.สุขุมวิท 103
ถ.สุขุมวิท แขวงหนองบอน เขตประเวศ กรุงเทพฯ 10250

โทรศัพท์ 0-2746-5370-1, 0-2463-7511, 0-2464-1184 โทรสาร 0-2746-5379

ศูนย์เบริจารกษาดูแลสุนัขหาย

อาคารเทอดพระเกียรติสมเด็จพระภูมิสังฆราช (เจริญ สุวัฒโน) ชั้น 5 ถนนอังรีดูนังต์
ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2256-4045-6 หรือ สายด่วน 1666
www.organdonata.in.th

บริจาคร่างกายเพื่อการศึกษาแพทย์

ติดต่อได้ที่ ภาควิชาภาษาไทยวิภาคศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2256-4281, 0-2252-7028, 0-2252-8119 ต่อ 3247 ในเวลาราชการ

ศูนย์เบริจารกษาดูแลสุนัขหาย

ติดต่อได้ที่ ถนนอังรีดูนังต์ เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ

โทรศัพท์ 0-2252-4606, 0-2251-3111 โทรสาร 0-255-5588

บุลนิธิกองทุนไทย

รับบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย เงินทุนรักษาสิ่งแวดล้อม และจัดกิจกรรม

ติดต่อได้ที่ 2044/23 ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทรศัพท์ 0-2318-3959, 0-2314-4112-3 โทรสาร 0-2718-1850

www.tff.or.th

โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม บุลนิธิกองทุนไทย

มูลนิธิกองทุนไทย
Thai Fund Foundation

รู้จัก... มูลนิธิกองทุนไทย

มูลนิธิกองทุนไทย เป็นองค์กรสาธารณะประโยชน์ที่ไม่แสวงหากำไร ก่อตั้งขึ้นในปี 2543 ทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมประสานให้ทุกภาคส่วนของสังคมมี “การให้” เกือกุล แบ่งปันเงินทุน สิ่งของ แรงกาย ประสบการณ์ ความรู้ ความเขี่ยวชาญ กระทั้งกำลังใจ เพื่อไปส่งเสริมการทำความดี สนับสนุนคนดี ๆ องค์กรดี ๆ มาช่วยกันทำประโยชน์เพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

มูลนิธิกองทุนไทย
Thai Fund Foundation

วิสัยทัศน์ของเรา

เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อสนับสนุน และพัฒนาภาคประชาชนสังคม ให้มีการให้เพื่อสังคม

พันธกิจของเรา

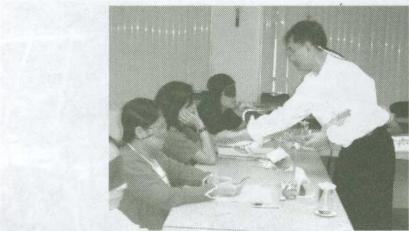
- พัฒนาองค์กรประชาชนสังคมให้มีมาตรฐาน คุณธรรม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- ทำให้รัฐและสังคมเข้าใจและสนับสนุนองค์กรประชาชนสังคม

มูลนิธิกองทุนไทย แบ่งพ่ายงานออกเป็น 5 พ่าย คือ

1. ฝ่ายระดมทุนและกิจกรรมพิเศษ ทำหน้าที่จัดกิจกรรมและระดมทรัพยากรทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อมาสนับสนุนการดำเนินโครงการต่างๆ ของมูลนิธิฯ

บุลนิธิกองทุนไทย
Thai Fund Foundation

2. ฝ่ายพัฒนาศักยภาพ ทำหน้าที่ให้บริการฝึกอบรมแก่องค์กรภาคประชาสังคม ในหลักสูตรการบริหารจัดการ เทคนิคการระดมทรัพยากร การเงินและการบัญชี อื่นๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพขององค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนา ทำหน้าที่ให้ข้อมูล การทำงานพัฒนาที่ถูกต้องขององค์กรภาคประชาสังคมในรูปแบบของสื่อทางเลือกภาคประชาชนผ่าน www.thaingo.org และการให้บริการฝึกอบรม คำปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์

4. ThaiNGO Project สนับสนุนการทำ website โครงการด้านสื่อทางเลือก และงานค่ายอาสา

5. โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม

เจ้าของ : โครงการส่งเสริมการให้เพื่อสังคม
มูลนิธิกองทุนไทย 2044/23 ถ.เพชรบุรีตัดใหม่
แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ : 0-2318-3959, 0-2314-4112-3 ต่อ 301-302
โทรศัพท์ : 0-2718-1850
<http://www.give2all.com>

บรรณาธิการอำนวยการ : บรรจุขิต สุวใจมิตร
บรรณาธิการบริหาร : กวิน ชุติมา
หัวหน้ากองบรรณาธิการ : สมเกียรติ ยั่นวยสุวรรณ
ต้นฉบับ/ประสาณงาน : ลักษดา วิไลศรี
ออกแบบปก/รูปเล่ม : เบสท์ ดีไซน์
พิมพ์ครั้งที่ 1 : 3,000 เล่ม